

[Ulrich.]

Mening er til meget større Velsignelse for Folket, fordi den bygger paa den rene Ejendomsform i Stedet for Statsfæste.

Det er ganske mærkeligt at se den Maade, hvorpaa det ærede Medlem argumenterer til Fordel for Loven af 4. Oktober 1919. Det ærede Medlem siger, at naar man skal drage Sammenligning mellem, hvorledes denne Lov har virket, og hvilke Velsignelser den har bragt, og hvorledes andre Landmænd sidder i det, maa man sammenligne med de Mennesker, som har erhvervet Jord ude i det frie Marked og har oprettet deres Brug derpaa, og saa siger det ærede Medlem: De, der har faaet Jord ved Hjælp af Staten efter Loven af 4. Oktober 1919, er naaet til det Resultat, at naar de sidder og driver undskyld jeg skal anvende de samme Ord: Naar Ejendommen er drevet middelgodt og med Middelheld, vil disse Mennesker kunne faa de Penge for Ejendommen, som den har kostet dem, og det ærede Medlem siger om dem, der har erhvervet Jord i det frie Marked og selv oprettet deres Huse, og som sidder og driver deres Jord middelgodt og har Middelheld, at de kan ogsaa faa deres Penge for den, men derimod de, som har købt disse Huse i det frie Marked og ikke drevet deres Ejendom middelgodt og ikke haft Middelheld, gaar alle sammen til Grunde og sætter alle deres Penge til.

Men det ærede Medlem glemmer at fortælle os, hvordan det gaar dem, der har faaet Jord ved Statens Hjælp og ikke driver Jorden middelgodt og ikke har Middelheld. Jeg antager, det gaar dem akkurat paa samme Maade, og een Ting kan ingen Mennesker være blind for, at de, der har faaet foræret saa og saa mange Tusind Kroner af Staten, har et Fortrin fremfor dem, som ingen Penge har faaet foræret. Det er indlysende; det behøver man ikke at tale om; det kan ethvert Menneske forstaa.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er nu en Mester i at anvende Talemaader og i at fremsætte Udtalelser, som det er meget vanskeligt at finde nogen Mening i. Saaledes sagde det ærede Medlem heroppe fra Talerstolen for lidt siden som Forsvar for det Lovforslag, der er fremsat her, om denne Sammenblanding af Statens Jordfond og den kommunale Jordfond, som det ærede Medlem ønsker oprettet, at det, at den kommunale Jordfond nu faar en Trediedel af Grundskylden af Statens Jordfond, vil bevirke, at de kommunale Jordudvalg vil kunne købe billigere.

Hvorledes det ærede Medlem kan komme til en saadan fornuftsstridig Slutning, forstaaer jeg ikke; thi netop dette, at kommunale Jordudvalg vil kunne faa en Trediedel af de Penge, de skal købe Jord for, hos Staten, vil dog tværtimod opfordre dem til at købe Jorden dyrere. Saaadan gaar det, naar det ærede Medlem skal forelægge sine Sager og forklare dem, saa siger man straks til sig selv: Ja, det ærede Medlem tror selv paa det, det er kun beklageligt, at han ikke kan overbevise os andre om sine Slutningers Rigtighed.

Det ærede Medlem sluttede sine Udtalelser om det af ham forelagte Lovforslag med at synges Lovsang over dette Lovforslags udmærkede Egenskaber; det fik nærmest Udseende af, at naar Lovforslaget blev ophejdet til Lov, saa vilde der oprinde et rent Paradis her paa Jorden for de Mennesker, der vilde dyrke den danske Jord.

Jeg maa sige, at vel regner jeg det ærede Medlem for at være en dygtig Landmand og for at være et dygtigt Medlem af dette høje Ting, men jeg tror alligevel ikke, han har Evner til saadan lige paa en Studs at udarbejde et Lovforslag, der kunde faa saa velsignelsesrige Følger som dem, han selv mener det her foreliggende Forslag vil kunne faa.

Hele denne Sag er meget mere kompliceret og indviklet, end det ærede Medlem giver det Udseende af, og naar vi staaer overfor at skulle tage Beslutning om den fremtidige Jordlovgivning her i Danmark, vilde det være en overordentlig Letsindighed at tro, at et Udvalg af dette høje Ting i det korte Spand af Tid, der er forundt os fra nu af, til Rigsdagen slutter, vilde kunne naa bare et kort Stykke frem ad den Vej, som skal vandres, inden man vil kunne forelægge et virkelig gennemarbejdet og virkelig dygtigt underbygget Forslag om fremtidig Jordlovgivning.

Skønt jeg ikke er, og mit Parti selvfølgelig heller ikke er nogen Tilhænger af Kommissioner, vil jeg dog alligevel sige, at er der noget Sted, der er Brug for en Kommission, saa er det til at overveje hele dette Spørgsmaal. Vi har nu tilbagelagt et Stykke Vej, hvor Venstre var de Radikale følgagtig i en Jordlovgivning, som ikke efter min Mening har været til Held for Befolkningen. Den Jord, man stillede til Disposition, de mange Millioner, man stillede til Disposition, er ved at være opbrugt. De kommer ganske vist senere tilbage, men nu skal Stillingen tages til Spørgsmaalet: Hvorledes skal denne Vej fortsættes, hvad skal der gøres?

Og her maa jeg rigtignok mene, at det.